

TIKANMALAR VE ÇIKIŞ ARAYIŞLARI...

Doç. Dr. Erol KÖKTÜRK

Toplum öyle bir noktaya geldi ki, genelde bir tıkanıklık göze çarpıyor, doyumsuzluk, yaşananlardan hoşnut olmama eğilimi güçleniyor, yakınma sesleri yükseliyor.

Ekonominin giderek bozulması, bireylere insanca yaşamının koşullarını sunacak adil bir bölüşümden sürekli uzaklaşılması, yaşama savaşını birinci sıraya koyuyor. Normal yollardan yaşamı kurtarma şansının azalması, rantıye eğilimleri, loto-toto-ganyan oynama oranını artırıyor. Büyük kazananlarda, kayıtlı olmayan girdi ve servet oluşumları dile getiriliyor.

%70-80`lik enflasyon, neredeyse ürkütücü bir canavar olmaktan çıkacak, dirsek teması dostumuz olacak. Büyük yığınların ücreti, cebe girmeden tükeniyor. Böylesi bir ortamda, televizyon ekranından dağıtılan öğütler artık karın doyurmuyor. İnanırcılıktan uzak yönetme anlayışları, arayışların belirleyici çıkışını oluşturuyor. Ekonominin ajitasyonla düzelmeyeceğini bilenler, bu alanda gerçekten yığınların çıkarını gözetecek bir ulusal uzlaşma özlemini dile getiriyorlar.

Öte yandan siyasal alanda, yığınların kendilerini bulabildikleri siyasal oluşum arayışları belirgin olarak göze çarpıyor. Siyasal yeğlemeler konusundaki karmaşa, kamuoyu yoklamalarında kararsızların oranının yüksekliğiyle kendisini gösteriyor. "Kararsızların erki"ne doğru hızlı bir kayış var.

Bir yandan siyasal oluşumlara karşı eleştiriler yoğunlaşıyor, diğer yandan siyasete etkin biçimde katılım konusunda edilgenlik gösteriliyor. Bu konuda ayrıca ciddi bir isteksizlik var. Bu isteksizlik birçok politikacının beğenilmediği anın içinde ayrıca sırtıyor. Siyaset "kirli çıkı" olarak niteleniyor, ama bu kirli çıkıdan uzak alınarak çözümsüzlük katmerleştiriliyor. Bir yapısal bozukluk saptaması yapılıyor, ancak bu bozukluğu yapının dışında yapılan söylemlerle düzeltme kolaylığı yeğleniyor. Bunun önemli nedenlerinden biri de, kuşkusuz, yaşamın çoğu alanında olduğu gibi, siyasal etik (ahlak) alanındaki ciddi erozyonlar...

Toplumsal yaşama siyasi oluşumların dışında, "devletin olmadığı alan" olarak nitelenen "sivil toplum örgütleri" yoluyla katılım oranı ise yüksek değil. Bir ülkede demokrasinin kökleşmesinin en önemli göstergelerinden olan "belli sorunlar" çevresinde örgütlenme konusunda, 11 yıldan beri ciddi tıkaçlar yaratıldı. Artık çağdaş insan olmanın birincil koşulu olan "örgütlü insan olma" noktasına gelmişken, topluma ekilen "atomize insan olma" tutsaklığının kırılması gerekiyor. Bu yolda, bireylerin toplum içinde kendilerini "ifade edebilme" yollarını bulma konusunda daha istekli olmaları gerekiyor.

Tüm olumsuzluklara ve engellemelere karşın, ülkemizde yaşananlardan hoşnut olmayan, gidişin hiç de iyi olmadığını saptayabilen kesimlerde bu derin bunalımdan çıkış yolları aranıyor. Yaşamın her alanında hem tıkanmanın hem de çıkış arayışlarının yaşandığı bir dönemde, harcanan çabalara "en azından" başlayarak konabilecek bir katkının konulması gereken noktada olduğumuz nasıl unutulabilir!

Artık çan eğrisinin tepesinden dolandığımız ve çoktandır iniş yolunda olduğumuz nasıl göz ardı edilebilir!

Torunlarımızın torunlarının görme olasılığı olan çözümler yerine, düşsel olmayan, çağımızla-günümüzle-yaşadıklarımızla ilgili, gerçekçi çözümleri arayanlarla yan yana olmak çağcıl bir sorumluluk değil mi?

Gelecekte, bunca zor koşullar geçiren ülkenin, mesleğin durumunu öğrenecek olan yeni kuşaklar bize, "bugünlerde ne yaptığımızı, çözüm arayışlarına ne kadar katkı koyduğumuzu," sorduklarında, onurla ve hatta övünçle verebilecek yanıtlarımız olmak zorunda değil mi?

Yaz sıcaklarının bastırıldığı bugünlerde, dinlenirken, sonbaharın serinliğini özlerken, çözümsüz sorunların arttığı bir gelecek değil, çözülmüş sorunların geride kaldığı gelecek günlerin temellerine koyabilecek katkılarımızı da saptamamız gerekiyor. Saptamanın ötesinde yazın yarattığı devingenlikle bunları yaşananları değiştirecek biçimde kanalize etmenin yollarını da düşünmek gerekiyor. Bunu yapmanın serinliği sonbaharınkinden daha rahatlatıcı olmalı...

Yani, gelecek günlerde toplumsal yaşama daha yoğun katılmanın mekanizmalarının içinde yer almak, tıkanıklıktan toplum çıkarları doğrultusunda çıkılması için çabalamak gerekiyor. Değişim uğraşlarına edilgen değil etkin katılım ve destek sağlamak gerekiyor. Ters durumda, olası değişiklikler ve gelişmeler istemlerimize ters yönde gerçekleşecekler. Bu sonucun altında ezilmemenin yolu, "katılımın gücü"nü içimizde duyumsamaktır...